

вѣшки животъ въ начертанитѣ съ потоци кръвь граници въ Санъ-Стефано отъ братята руси Тѣй като дѣлото на берлинския ареопагъ е изродъ, близкото бждеше ще довѣрши, както подобава, онова, що е право и благословено отъ Божиитѣ и човѣшки закони за българина.

Ето на 6 септемврий 1885 година, въ тоя паметенъ день, е турено начало въ недовършеното българско дѣло — цѣлокупното обединение на българския народъ Вѣрата въ бждещето не е изгубена.

Българскиятъ народъ, макаръ и безжалостно разпокъсанъ въ Берлинъ, упованъ въ своето право и мощь, и съ братска помощъ на безкористна велика Русия, ще успѣе да извоюва свободата на всички ония братя българи, що населяватъ полята, поени отъ шумни Вардаръ, отъ кървава Брѣгалница до бурния Дринъ, на братята що живѣятъ тамъ, гдѣ днесъ се чува еко-тътъ на гробенъ плачъ за хероитѣ, що жертвуваха живота си отвѣдъ горда Рила, въ подножието на величественитѣ висоти на Перистеръ и вѣчноснѣжна Галичица ; тамъ! гдѣто сладката и бистра вода на Охридското езеро е обагрена отъ кръвта на мили чеда на майка България, които въ неравенъ двубой съ петвѣковния угнетителъ бѣха защита на обезчестени дѣвици, на майки, що скърбѣха за своитѣ изклани рожби, на бащи, съ отчаенъ викъ оплакващи опожаренитѣ си жилища Да! тамъ въ страдална Берлинска Македония, гдѣ и сега безмилостно и властно върлуватъ мечъ и огнь ще настане скоро день Божи, день великъ и тържественъ, день на свобода и човѣшко право за навѣки честита бжднина, за родъ, племе и държава на цѣлокупна България

Царя-Освободителя го загрижавали твърдѣ много вълненията посрѣдъ българския народъ, роптаещъ